

rigt fælles sag, nemlig at bekæmpe ulykker i trafikken.

Så vil jeg vende mig til noget, som hr. Ole M. Nielsen havde med i sit indlæg, nemlig en mere målrettet indsats og unge mænds ulykkesfrekvens. Jeg nævnte kort i mit svar på forespørgslen, at jeg har sat en arbejdsgruppe i gang med at se lidt nærmere på, hvad vi egentlig kan gøre for at hjælpe de unge mænd til at køre mere fornuftigt, for de er meget stærkt overrepræsenterede i ulykkestallene, og derfor må vi gøre et eller andet. Jeg mener faktisk, at hr. Ole M. Nielsen har ret i det synspunkt, at man ikke skal genere alle bilister med et virkemiddel, hvis det i virkeligheden er en ganske bestemt målgruppe, man skal have fat i. Det kan godt være, at en mere målrettet indsats over for denne målgruppe kan være mere virkningsfuld, og det kan også godt være, vi skal lade os inspirere af hr. Kim Behnkes idé om et klippekørekort til unge mænd, så det bliver sådan, at hvis de kører hasarderet nogle gange, skal de op til en ny køreprøve eller have noget mere køreundervisning eller nogle andre ting. Jeg har ikke lagt mig fast på, hvad der skal ske, men et eller andet bør der ske på dette område, og derfor har jeg som sagt nedsat en arbejdsgruppe.

Så vil jeg gerne kvittere for den generelle opbakning til den trafikikkerhedsmæssige indsats. Det er nemlig utrolig vigtigt, at der så bredt i Folketinget virkelig er vilje til i en eller anden udstrækning at fortsætte en meget ihærdig indsats for at nedbringe ulykkestallet i trafikken, og det er også glædeligt at notere, at man koncentrerer sig om de fire meget vigtige områder: hastighed, spritkørsel, cyklister og ulykkerne i vejryds. I den sammenhæng vil jeg også gerne fæstne mig ved de mange ordførere, som har været inde på kampagnebehovet. Bl.a. har fru Margrete Auken nævnt behovet for en selek kampagne, hr. Donner nævnte, at kampagner virker, og at det er vigtigt at lave kampagner, og han nævnte også en række eksempler på, hvad man kan gøre for at få bedre sikkerhed i trafikken ved hjælp af kampagner.

Hr. Arne Melchior nævnte holdningsbearbejdning som et meget væsentligt element, og fru Vibeke Peschardt nævnte, at hvis man kunne få den adfærdændring, der er sket med hensyn til spritkørsel, til at slå igennem med hensyn til hastighedsoverskridelser, var meget vundet. Jeg er meget enig i, at vi har brug for fortsat at iværksætte kampagner og måske også i højere grad målrette og variere dem, så vi kan

nå ud til flere med kampagnerne, end det indtil nu er lykkedes for os.

Så vil jeg gerne sige, at for regeringen handler det sikkerhedsmæssige arbejde også om, at samtidig med at vi gerne vil have mest mulig mobilitet for alle for de færrest mulige ressourcer, skal vi også sikre, at det sker med færrest mulige konsekvenser, både for miljøet og i høj grad også for sikkerheden. Derfor har vi også denne overordnede vision, som er drivkraften i det hele, nemlig at hver ulykke er en ulykke for meget.

Endelig vil jeg gerne kvittere for Færdselssikkerhedskommissionens arbejde og for kommissionsformandens indsats på dette område. Vi har Færdselssikkerhedskommissionen til at hjælpe os med at få sat de mere konkrete mål og anvise de mere konkrete virkemidler, der kan tages i anvendelse. Jeg synes, det er fremragende, og jeg vil gerne understrege, at det er helt afgørende, at vi har så mange aktører og medspillere på dette felt, hvis opgaven i virkeligheden skal lykkes.

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):
Hr. Ole M. Nielsen for en kort bemærkning – eller var det som ordfører? Som ordfører, men så er det først fru Margrete Auken.

Margrete Auken (SF):

Jeg vil gerne først takke for debatten.

Hvis man har bemærket det, har vi ikke pisket rundt og lavet arrangementer med vedtagelser. Jeg besluttede, at jeg ikke ville være den, der satte det i værk, fordi jeg mener, at her må det dreje sig om, hvorvidt ministeren i de måneder, der kommer, vil vise, at der er mod og vilje til at gå i gang med at gøre nogle ting.

Man vil komme til at genere stærke grupper, og det vil vi komme til at opleve. Men de stærke grupper er altså ikke nødvendigvis flertallet, og det er meget morsomt, når vi undersøger flertallets holdninger i forhold til de stærke grupper. Som hr. Erling Christensen citerede før, har f.eks. holdningen til fotofartfælderne ændret sig meget. Nu er 75 pct. af trafikanterne tilhængere af dem, og jeg synes, det er mægtigt rart, at vi kan have et system, som virker på den måde, at man holder sig fri af det, hvis man bare opfører sig ordentligt, for det er jo et godt system. Det drejer sig altså om at turde lytte til færdselssikkerhedskundskaben og gå op imod lastbilchauffører, vognmænd og indimellem taxachauffører, og hvad der nu måtte være af